

Siedziba Koła:
62-200 Gniezno ,ul. Łubińskiego 11
Tel. /61/426 4630, fax/61/426 3523

XIII Gnieźnieńskie Młodzieżowe Forum Ekologiczne „Zastosowanie Ekonomii Ekologicznej w Parkach Krajobrazowych”

REGULAMIN KONKURSU DLA UCZNIÓW GIMNAZJÓW Konkurs na plakat na temat „*Ekonomia ekologiczna w Parkach Krajobrazowych*”.

Polski Klub Ekologiczny Koło w Gnieźnie ogłasza konkurs na wykonanie plakatu *na temat „Ekonomia ekologiczna w Parkach Krajobrazowych”*. Konkurs adresowany jest do uczniów szkół gimnazjalnych Gniezna oraz powiatów: gnieźnieńskiego, słupeckiego i wrzesińskiego.

Cele konkursu:

- Ekonomia ekologiczna jako dyscyplina naukowa lokująca się na pograniczu nauk ekonomicznych i przyrodniczych (ekologicznych).
- Uświadomienie uczestnikom, że zakresem badań ekonomii ekologicznej jest znalezienie sposobów wdrożenia zrównoważonego i trwałego rozwoju.
- Poznanie pozytywnego oraz normatywnego wymiaru ekonomii ekologicznej.
- Poznanie głównych obszarów badań ekonomii ekologicznej, do których należą np.: wycena środowiska głównie w oparciu o analizę wielokryterialną, instytucjonalne podejścia do zarządzania środowiskiem, zrównoważony rozwój na poziomie społeczności lokalnych, modelowanie (głównie w kategoriach termodynamicznych) relacji ekonomiczno-ekologicznych, etyka ekologiczna.
- Podkreślenie, że ekonomia ekologiczna, porusza takie zagadnienia jak kapitał przyrodniczy, czyli zasoby naturalne, sprawiedliwość międzygatunkową, trwałość i efekty zewnętrzne.
- Podkreślenie problematyki ekologicznej jako priorytetu w dzisiejszych czasach.
- Zwrócenie uwagi na problemy ekologiczne, np. znaczące i dynamiczne zmiany stanu środowiska na poziomie poszczególnych ekosystemów, krajów czy całej biosfery.
- Traktowanie zmian w biosferze jako problemów społecznych, czyli takich, w których rozwiązywanie znaczący wkład może mieć ekonomia.
- Podkreślenie, że ochronie środowiska najlepiej przysłuży się współpraca ekonomii i ekologii.

Założenia Konkursu. Wymagania techniczne:

1. Plakaty muszą być samodzielnie wykonane przez uczniów. Każda placówka może dostarczyć maksymalnie 3 plakaty (wykonane indywidualnie lub przez 1 – 6 osobowe zespoły).
2. Plakat powinien być wykonany dowolną techniką, na brystolu lub kartonie.
3. Rozmiar plakatu 100 x 70 centymetrów (praca jednostronna, płaska).
4. Praca konkursowa powinna być na odwrocie, w prawym dolnym rogu opatrzona metryczką (nazwa placówki, miejscowość, imię i nazwisko opiekuna z ramienia placówki z kontaktem telefonicznym). Prosimy o wypełnienie i dołączenie karty informacyjnej (**załącznik 1**).

Czas trwania konkursu:

Konkurs trwać będzie do dnia 12 listopada 2012 r.

Prace konkursowe należy składać do dnia 12.11.2012 r. w Sekretariacie MOK – u w Gnieźnie (Miejski Ośrodek Kultury; 62 – 200 Gniezno, ul. Łubińskiego 11) lub przysłać na jego adres, za potwierdzeniem odbioru.

Rozstrzygnięcie Konkursu nastąpi do dnia 25 listopada 2012 r.

Ogłoszenie wyników Konkursu i wernisaż wystawy pokonkursowej nastąpi **29 listopada 2012 r.** podczas **XIII Gnieźnieńskiego Młodzieżowego Forum Ekologicznego.**

Ocena prac konkursowych:

1. Konkurs rozstrzyga Komisja Konkursowa.
2. Komisja oceniać będzie pomysłowość, nowatorstwo w podejściu do tematu, technikę, ujęcie tematu, estetykę wykonania, wartość merytoryczną pracy, oryginalność, wkład pracy itp.
3. Prace niezgodne z regulaminem nie będą oceniane.
4. Konkurs zostanie rozstrzygnięty na zasadzie anonimowości. Każdej zgłoszonej Pracy zostanie nadany numer porządkowy, a po ostatecznej decyzji Komisji Konkursowej numer ten będzie rozkodowany i zostaną ujawnione nazwiska autorów zwycięskiej Pracy.
5. Po rozstrzygnięciu Konkursu zostanie sporządzony protokół, który zostanie podpisany przez wszystkich członków Komisji Konkursowej.
6. Decyzje Komisji są ostateczne i nie przysługuje od nich odwołanie.
7. Komisja Konkursowa może podjąć decyzję o nie przyznaniu nagród (I lub II lub III miejsca) w przypadku niewystarczającego poziomu merytorycznego nadesłanych prac.
8. Uczestnicy Konkursu zgłaszający swoje Prace, jednoznacznie wyrażają zgodę na przetwarzanie przez Organizatora swoich danych osobowych wyłącznie na potrzeby Konkursu.
9. Zgłoszona Praca staje się własnością Organizatora.
10. Najciekawsze prace mogą zostać sfotografowane, wydrukowane oraz m.in. opublikowane na portalu internetowym, w mediach informujących o konkursie oraz mogą zostać zaprezentowane na specjalnej wystawie.

Projekt dofinansowany przez WFOŚ i GW w Poznaniu

**Karta informacyjna o autorze/autorach pracy konkursowej
(stanowi integralną część zgłaszanej pracy)**

Temat pracy.....
.....

Dane autora/autorów:

Imię i
nazwisko.....
.....
.....
.....

Klasa.....

Adres szkoły

Nazwa
Ulica.....
Miejscowość.....
.....
Adres e- mailowy
.....

Imię i nazwisko nauczyciela/wychowawcy – opiekuna pracy (kontakt telefoniczny)

.....
.....

Podpis osoby zgłaszającej:

Potwierdzenie Dyrekcji:

Data:.....

Projekt dofinansowany przez WFOŚ i GW w Poznaniu

EKONOMIA EKOLOGICZNA

Ekonomia ekologiczna ukształtowała się w latach osiemdziesiątych ubiegłego wieku. Ekonomia ekologiczna stanowi politycznie zorientowaną dyscyplinę badań, której przedmiotem zainteresowania są zależności i koewolucja systemów gospodarczych i przyrodniczych. Jako dyscyplina naukowa lokuje się ona na pograniczu nauk ekonomicznych i przyrodniczych (ekologicznych).

Podstawowym celem ekonomii ekologicznej jest określenie dopuszczalnej skali gospodarowania i badanie jak wpływa ona na wybory ludzi i funkcjonowanie systemów gospodarczych. Pozytywnym celem jaki sobie stawia ekonomia ekologiczna jest znalezienie sposobów wdrożenia zrównoważonego i trwałego rozwoju.

Ekonomia ekologiczna ma zarówno wymiar pozytywny, jak i normatywny. Jest pozytywna w takim zakresie, w jakim próbuje zrozumieć fizyczne, biologiczne i społeczne relacje (strukturalne i funkcjonalne) między gospodarką a środowiskiem. Jest normatywna, ponieważ ma na celu wskazanie odpowiedniego miejsca, roli gospodarki ludzkiej w środowisku. Wiodącą normą określającą to miejsce jest współzależna trwałość społeczności ludzkich i środowiska.

Główne obszary badań ekonomii ekologicznej to: wycena środowiska głównie w oparciu o analizę wielokryterialną, instytucjonalne podejścia do zarządzania środowiskiem, zrównoważony rozwój na poziomie społeczności lokalnych, modelowanie (głównie w kategoriach termodynamicznych) relacji ekonomiczno-ekologicznych, etyka ekologiczna.

W świecie współczesnym dominują wartości ekonomiczne, wpływając silnie na charakter potrzeb indywidualnych, poziom i formy konsumpcji, panujące normy kulturowe i zwyczaje.

Ekonomiści (jako teoretycy i praktycy) przez długie lata nie dostrzegali, nie doceniali lub ignorowali związki pomiędzy gospodarką, środowiskiem i społeczeństwem, pomimo że gospodarowanie odbywa się w środowisku i najczęściej wykorzystuje jego zasoby i walory. Doprowadziło to do sytuacji, w której nie tylko zagrożone są wartości przyrodnicze i społeczne, ale także pojawiają się naturalne ograniczenia rozwoju gospodarczego. Gospodarka, zmieniając warunki środowiskowe w jakich funkcjonuje oraz nadmiernie eksploatując zasoby przyrody, podkopuje swoje własne korzenie.

Ekonomia ekologiczna w pewnym sensie powstała z krytyki ekonomii środowiska i zasobów naturalnych oraz z krytyki ekonomii klasycznej. Ekonomia ekologiczna nie zahacza swoimi teoriami jedynie o czystą ekonomię, ale także o wiele różnych dziedzin naukowych. Należą do nich gospodarka przestrzenna, urbanistyka, ekologia, demografia. Ta dziedzina ekonomii, czyli ekonomiczna, porusza takie zagadnienia jak kapitał przyrodniczy, czyli zasoby naturalne, sprawiedliwość międzygatunkową, trwałość i efekty zewnętrzne, czyli przeniesienie kosztów na podmioty trzecie.

Przedmiotem polityki ekologicznej jest środowisko przyrodnicze oraz jego odpowiednia jakość z punktu widzenia potrzeb biologicznych, psychospołecznych i gospodarczych.

Zewsząd słychać głosy, że współczesna, dominująca, ortodoksyjna, głównie neoklasyczna ekonomiczna jest jedną z przyczyn licznych problemów, które trapią świat. Obarcza się ją winą za nierówność w dobrobycie, degradację środowiska, rozpad więzi społecznych, stawianie zysku ponad wszystko itp.

W ostatnich latach istotne zainteresowanie budzą nurty związane z problematyką ekologiczną. Zainteresowanie to wynika z wagi problemów ekologicznych. W ostatnich dziesięcioleciach obserwuje się znaczące i dynamiczne zmiany stanu środowiska na poziomie poszczególnych ekosystemów, krajów czy całej biosfery.

Zmiany te stają się problemami społecznymi czyli takimi, w których rozwiązywanie znaczący wkład może mieć ekonomiczna. Traktowanie zmian w biosferze jako problemów społecznych związane jest z faktem, iż człowiek jako istota biologiczna, społeczna i gospodarująca w różnorodny sposób jest z nią powiązana.

Przyroda zaspokaja szerokie spektrum ludzkich potrzeb, a jej przekształcenia powodują ilościowe i jakościowe zmiany w możliwościach realizowania tych potrzeb.

Greckie źródło słowa "ekonomiczna" sugeruje "naukę o prowadzeniu domu". Zresztą tak właśnie definiował to Arystoteles.

Dwadzieścia kilka wieków później, niemiecki biolog Ernst Haeckel określił "ekologię" jako "naukę o gospodarowaniu przez przyrodę w jej własnym domu". Podobieństwo nazw pobudza wyobraźnię wielu badaczy, którzy chętnie widzieliby syntezę obydwu nauk w jednej dyscyplinie uwzględniającej działania człowieka, jak również funkcjonowanie przyrody.

Tym niemniej pokrewieństwo ekonomii z ekologią bywa uporczywie podnoszone od kilkudziesięciu lat. Na uwagę zasługują zwłaszcza postulaty "ekologizacji" ekonomii. Polegają one na zastępowaniu tradycyjnych twierdzeń ekonomii twierdzeniami opartymi na postulatach ochrony środowiska.

Szczególnie po 2008 r., w związku z globalnym kryzysem gospodarczym, powtarzane są opinie o bankructwie tradycyjnej ekonomii, która odpowiada za nędzę, wyzysk i niszczenie planety.

Ochronie środowiska najlepiej przysłuży się współpraca ekonomii i ekologii uprawianych na bardzo wysokim poziomie. Dowodów na to, że gospodarka pozostaje w konflikcie z ekosystemami, dostarczają codzienne doniesienia o upadającym rybołówstwie, kurczących się obszarach lasów, erozji gruntów, pogarszającej się jakości pastwisk, postępującym pustynnieniu, rosnącym nasyceniu atmosfery dwutlenkiem węgla (CO₂), obniżającym się poziomem wód gruntowych, wzroście temperatury, niszczących burzach, topniejących lodowcach, rosnącym poziomem wód morskich, umierających rafach koralowych i ginących gatunkach.

Z tymi zjawiskami, świadczącymi o coraz bardziej zakłóconych zależnościach między gospodarką a ekosystemami, wiążą się coraz większe koszty ekonomiczne.

Gospodarka nie niszcząca środowiska naturalnego – ekogospodarka – wymaga, aby zasady ekologiczne stanowiły ramy, w których powinna mieścić się polityka gospodarcza i by ekonomiści i ekologowie wspólnie podjęli prace nad kształtowaniem nowej gospodarki.

Ekologowie rozumieją, że wszelka działalność gospodarcza zależy od ekosystemów, tj. od zbiorowiska poszczególnych gatunków żyjących razem, oddziałujących na siebie nawzajem i na ich otoczenie fizyczne. Te miliony gatunków egzystują we wzajemnej równowadze, powiązane łańcuchami pokarmowymi, cyklami obiegu substancji odżywczych, obiegiem hydrologicznym i warunkami klimatycznymi.

Ekonomiści wiedzą, jak przełożyć cele na politykę gospodarczą.

Ekonomiści i ekologowie, pracując razem, mogą zaprojektować i zbudować taką gospodarkę, która sprosta wymogom zrównoważonego rozwoju.

Ekonomiczne instrumenty ochrony środowiska są to środki oddziaływania na finanse przedsiębiorstw lub innych podmiotów gospodarczych, które czynią ochronę środowiska opłacalną. Mogą one być środkiem ekonomicznego przymusu lub premiowania działań ochronnych oraz oddziaływać na wynik finansowy przedsiębiorstwa w sposób pośredni (kształtując relacje kosztów i korzyści w rachunku efektywności produkcji) lub bezpośredni (np. zmniejszenie zysków w wyniku płacenia kar). Oprócz funkcji bodźcowej instrumenty ekonomiczne pełnią również funkcję gromadzenia funduszy na ochronę środowiska.